

Velike Lašice, 20 % na neposredne davke za občinske in šolske potrebščine in za občinsko hišo. Sušje, 25 % na neposreduje davke za občinske in šolske potrebščine.

Koprivnik, 50 % na neposredne davke, da se deloma pokrije primanjkljaj v občinskem gospodarstvu.

Sodražica, na neposredne davke, 17 % po vsi občini za občinske in šolske potrebščine; po davčni občini Vinice pa po 30 % za l. 1891, 1892 in 1893 za popravilo pokopališča in mrtvašnice in za cerkovnika; po vsi občini pa še 17 % na užitnino za občinske in šolske potrebščine.

Naši dopisi.

Dobrova dne 19. marca. Britkost, katero je smrt preblagega deželnega glavarja dr. Poklukarja tukaj proizročila, je nepopisna. Kako pa tudi ne? Blagi pokojnik bil je naš občan, tukaj si je bil ustanovil svoj drug dom, katerega je preiskreno ljubil. Ljubili so ga pa tudi tukajšnji domačini prav iz srca. Bil jim je uzor vernega kristijana, značajnega domoljuba, milega soseda, uzornega naprednega gospodarja. Preziral ni nikoli nobenega, za vsakega imel je prijazno, za žalostnega tolažilno besedo. Bil je uzoren kristijan v spodbudo in izgled vsemu tukajšnjemu prebivalstvu. Pokojnik bil je poseben častilec Marije Device. Na balkonu svojega tukajšnjega doma postavil je lep kip Matere Božje. Drug enak kip preskrbel je pokojnik za znamenje pri vhodu na pokopališče. Neka dne, ko se je k hudi uri pripravljalo, govorila sva tudi o strelvodu. Rekel je: „Na moji hiši je najboljši magnet Marijina podoba; na Marijo stavim vse svoje zaupanje; ona le more mene in mojo družinico varovati vsakega dušnega in telesnega zlega“.

Mnogo let bil je tu občinski svetovalec, ud krajnemu šolskemu svetu ostal je pa do zadnjega.

Zanimal se je zelo za šolsko mladino in posebno ljubi so mu bili oni dečki in deklice, ki so se o sadjarstvu ali ročnih delih odlikovali. Spodbujal jih je k pridnosti tudi s tem, da je najpridnejim darila dal.

Zadnjo čast skazalo mu je danes ob sprevedu k večnemu počitku v Ljubljani ogromno število tukajšnjega prebivalstva, na čelu mu ves občinski odbor, ki mu je na rakvo položil venec z napisom: „Zadnji pozdrav dobrovskih občanov“, gg. duhovniki, učiteljstvo in krajni šolski svet.

Dobrovski.

Iz Ljubljane. — Povodom smrti deželnega glavarja dr. Poklukarja došle so deželnemu odboru nastopne sožalne izjave: Moje najodkritosrčnejše sožalje ob hudi izgubi, ki je zadela deželo vsled smrti njenega deželnega glavarja. Poljedelski minister grof Falkenhayn. — Deželni odbor Štajerski izreka deželnemu zastopu Kranjskemu povodom izgube njenega visokočastitega deželnega glavarja svoje sožalje. V od-

sotnosti deželnega glavarja dr. Alojzija viteza Schreiner. — Obžalujem odkritosrčno z Vami smrt Vašega zaslužnega deželnega glavarja, ki mi je bil ljub političen prijatelj in kolega. Knez Jurij Lobkovic, vrhovni deželni maršal. — Goriški deželni odbor izreka najtoplejše sočutstvo povodom britke izgube, ki je sosedno deželo Kranjsko in častiti deželni odbor zadela vsled smrti deželnega glavarja dr. Poklukarja. Grof Coronini. — Veleoslavni deželni odbor vojvodine Kranjske prosim, da povodom smrti velezaslužnega in cenjenega gospoda deželnega glavarja dr. Poklukarja vzprejme moje najodkritosrčnejše sožalje. Na Dunaji dne 18. marca 1891. Grof Schönborn. — Povodom smrti tamošnjega deželnega glavarja, dr. Josipa Poklukarja, prosi podpisani deželni odbor, da se blagovoljno vzprejme izraz najtoplejšega sočutstva ob tem tužnem dogodku. Iz deželnega odbora Koroškega. V Celovci, dne 18. marca 1891. Deželni glavar dr. Erwein. — Štajerski slovenski državni in deželni poslanci izražajo svoje najgloblje sočutje zaradi nenadomestne izgube velezaslužnega deželnega glavarja in izglednega rodoljuba gospoda dr. Poklukarja. Vošnjak Mihael. — Slavnému presidiu zemскеho výboru vévodství Krajiny v Lublani! Dovolujě sobě slavnému presidiu výboru zemského vysloviti svojí nejhlubší soustrast' že se Všemohoucímu libiti račilo povolati na večnost pána hejtmana zemského Ieh. Vysokorodi J. U. Dra. Jos. Poklukara, a přeji sobě, rby na místo jeho opět tak vzorný vlastenec a přítel lidu, jaky on býval, byl povolan; Znamenám se v nejhlubší úctě oddany: Karel Šindler, bývali poslanec na radě říské a kolega, c. kr. vrchní lesní rada, a ředitel statních in fundačních statku a lesu. Ve Vidni 19./3. 1891. — Dalje so deželnemu odboru izrekli sožalovanje: Deželni odbor v Poreči, c. kr. rudarsko ravnateljstvo v Idriji, c. kr. okr. glavarstvo v Novem-Mestu, vodstvo c. kr. višje realke v Ljubljani, odbor odvetniške kamore v Ljubljani, okrajna cestna odbora v Metliki in Radečah, županstva v Metliki, Bledu, Toplicah in Mozlju. Državni poslanec Spinčič. Klubu slovenskih deželnih poslancev so došla sledeča pisma: V Praze, dne 18. III. 91. Slavný klube poslanců lidu slovinského! Isem strastně překvapen a hluboce dojat zprávou o úmrtí veleváženého kollegy našeho pana dr. J. Poklukara. Věčná škoda toho mužného a nejsympathičnějšího zjevu mezi poslanci Vašimi na říšské radě! Jak těžko za něho naleznete náhrady! Poznal jsem ho nejen v plenu sněmovny, ale i při práci v kommissích. Dobře nam v paměti, kterak op jediný se mnou ve kvotové deputaci mě zmužilost' opirati se bezohledné methodě bývalého ministra Dunajevského a kterak v berním výboru zastával se interessu lidového proti pretensím velikého majetku pozemkového. Měl velikou zkušenost parlamentární, byl svědomitým pracovníkem a vřelým přítelem svého lidu. My zachováváme jemu nejlepší, přátelskou, slovanskou úpominku a truchlime s Vámi nad stevřeným hrobem jeho. Prof. Dr. J. Kaizl, poslanec

na riške radě. — Klub poslanců slovinských v Lublani. Nejhlubším žalem uchvátila nás zvěst o úmrtí osvědčeného a statečného spolubojovníka za jazyk a práva Slovanů v této říši. V doktoru Poklukarovi oplakáváme s Vami, bratři slovínští, rozhodného nadšeného Slovana, nadaného, pracovitého politika, milého a upřímného druha. Veliká jest ztráta, kterou jste stíženi a těžký žal, který Vás skličuje. Nechat' tíží jeho uleví vědomí, že my nad Vltavou s Vámi je neseme! Iménem české národní strany svobodomyslné. Prof. Fr. Tilšer. — Nad přeráno izgubo zvestega voditelja in uzornega glavarja bratske nam dežele žalujejo z vami Goriški Slovenci. Slava njegovemu spominu. Goriško narodno društvo. — Budite mojim tumač-m gorke sočuti nad preminučem Poklukara, meni nezaboravnoga od sastanka Spinčič. — Hluboce zarmonceni úmrtim slovutného vlastimila Poklukara odilime milými Slovinci těžkou ztratu velečtěného soudruha zachováme čest památce Jeho. Přijměte a vyřídte srdečný pozdrav. Dr. Pravoslav Trojan se svými přátely.

— Na krsto pokojnega deželnega glavarja dr. Poklukarja položili so vence: Deželni odbor Kranjski. Trgovska in obrtniška zbornica svojemu predsedniku. C. kr. kmetijska družba — svojemu častnemu članu. Mestna občina Ljubljanska — svojemu državnemu poslancu. Velezaslužnemu deželnemu glavarju in prijatelju — deželni predsednik. Komisija za pogoždovanje Krasa — velečenjenemu predsedniku. Slovenski državni poslanci — svojemu tovarišu. Deželnega zbora Kranjskega narodni poslanci svojemu — tovarišu. Mestna občina Kamniška — svojemu bivšemu poslancu. Občina Bled — v sožaljenje deželnemu glavarju. Kranjsko obrtno društvo. Močvirski odbor — svojemu odborniku. Zadnji pozdrav — cestni odbor Logaški. Ljubljanska čitalnica — svojemu članu. Telovadno društvo „Sokol“ — svojemu nepozabljivemu članu. Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“. Matica Slovenska. Deželni uradniki — ljubljenskému glavarju. — Die deutschliberalen Landtagsabgeordneten. Zadnji pozdrav Dobrovskih občanov. Osebje Blaznikove tiskarne. Kmetijska šola na Dolenjskem. Zvestemu prijatelju — rodbina Pleško-Pakič. Familie Hönigschmidt. Dem Unvergesslichen — die Schwägerinnen. Brat in sestre — dragemu bratu. Staremu prijatelju, uzornemu rodoljubu — rodbina Pfeifer. Kanonik Klun. Knez E. Windischgrätz. Janko Kersnik. Murnik — prijatelju.

— Pogreb deželnega glavarja dr. Poklukarja je bil jako veličasten. Prišli so mu zadnjo čast izkazat od vseh krajev Kranjske dežele ne le mnogi župani, občinski odborniki in drugi veljaki, ampak tudi mnogi znanci in prijatelji njegovi. Posebno veliko je prispelo Gorjanov z Gorenjskega in Dobrovčanov. Zelo so povelečevala pogreb narodna društva s svojimi zastavami. Razen domačih Ljubljanskih društev so se udeležila pogreba z zastavami: Čitalnica iz Planine, Bralno društvo iz Gorjan, Čitalnica iz Spodnje Šiške in z Viča, in Kato-

liško rokodelsko društvo iz Št. Vida. Razen teh društev so počastila pokojnika tudi gasilna društva, in sicer Ljubljansko, Postojinsko, Viško-Glinško, Št. Vidsko, Lukoviško, Šišensko in Šmarsko. Pogrebna slovesnost se je pričela ob 5. uri popoldne. Truplo pokojnikovo je blagoslovil prevzvišeni gospod knezoškof dr. Missia, pevci „Glasbene Matice“ in „Slavec“ pa so zapeli veličastno pesem „Blagor mu“. Potem se je začel pomikati sprevoz izpred deželnega dvorca po Gosposkih ulicah, Turjaškem trgu, Črevljarskih ulicah, Prešernovem trgu, čez Hradeckega most, po mestnem trgu v stolno cerkev, kjer je knezoškof še edenkrat blagoslovil truplo, pevci pa na koru zapeli žalno pesem. Do stolne cerkve so krsto nosili, od tod do pokopališča pa vozili na krasnem, v četrver vpreženem vozu. Od stolne cerkve dalje je vodil sprevoz stolni prošt gospod dr. Klofutar. Pred krsto so šla razna društva z zastavami, sirote iz Lichtenthurnovega zavoda, učenci iz Marijanišča, gojenci Alojzijeveški pod vodstvom gospoda prof. Zupana itd. Za temi so nosili vence deželni uradniki, pazniki, sluge in drugi, za njimi je nesel služnik na črni blazini red železne krone, nato so se vrstili oo. frančiškani, in gg. bogoslovci. Za krsto so šli sorodniki, deželnega glavarja namestnik baron Apfaltrern z gg. deželnimi odborniki, deželnimi in državnimi poslanci, potem deželni uradniki, kanoniki in drugi duhovniki Ljubljanski, generalni major pl. Schilhavsky-Bahnbrück s svojim adjutantom, deželnega finančnega ravnateljstva načelnik g. dvorni svetnik Plahky s finančnimi uradniki, deželnega sodišča predsednik g. Kočevar z dež. sodišča svetniki in uradniki državnega pravdnistva, podpredsednik trgovske zbornice g. J. Pordan s trg. zbornice svetniki, ljubljanski župan Grasselli in podžupan Petričič z mestnimi odborniki in uradniki, častniki 17. pešpolka, na čelu jim polkovnik pl. Gariboldi, in drugi častniki brambovski in artilerijski, predsednik notarske zbornice dr. Zupanec z mnogimi notarji, Ljubljanski odvetniki, mestni župniki in veliko duhovnikov z dežele, zastopniki Kranjske hranilnice, deputacije obč. zastopov, mej njimi župan Šavnik iz Kranja, dr. Poznik iz Novega Mesta, Močnik iz Kamnika, Sušnik iz Škofje Loke, Roblek iz Radovljice, Vičič iz Postojine, Pogačnik iz Cerknice itd. itd. Zatem pa se je pomikala dolga vrsta najodličnejših dam Ljubljanskih in drugih neštevilnih pogrebcev. Po vseh ulicah in trgih, koder je šel sprevoz, gorele so plinove svetilke. Okoli pol sedme ure zvečer je došel sprevoz do sv. Krištofa cerkve, kjer je bilo truplo pokojnikovo zopet blagoslovljeno, potem pa na starem pokopališču precej za vrati na desni strani ob zidu v družinsko rakev Blasnikovo položeno k večnemu počitku. Pevci so po obrednih pogrebnih molitvah naposled še zapeli v slovo dragemu pokojniku ganljivo pesem „Nad zvezdami“.

— Črna maša. Drugi dan po pogrebu je bila v imenu deželnega odbora slovesna črna maša za pokojnega deželnega glavarja. Bral je sv. mašo velečastiti gospod stolni dekan in župnik kanonik Flis. Zadušnice

so se udeležili visokorodni gospod deželni predsednik baron Winkler, mnogi vladni svetniki in viši uradniki, nekateri deželni in državni poslanci, deželni odborniki, deželni uradniki, žalujoči sorodniki in mnogo prijateljev in znancev pokojnikovih. V koru okoli velikega oltarja so bili tudi navzoči prevzvišeni gospod knezoškof in gg. kanoniki.

— Državni zbor. 21. dne t. m. so bile dokončane volitve v državni zbor. Vršile se bodo le še dopolnilne volitve v Ljubljani, v mestnem okraji Kraljevo-graškem in v Budejeviški skupini češkega velikoposestva. Staročeški poslanec dr. Dostal ni še odložil poslanstva, ampak prepustil zaupnim možem po posameznih mestih svojega volilnega okraja Taborskega, da odločijo, ali naj obdrži mandat ali ne.

— Glasbena Matica je priredila zadnjo soboto v redutni dvorani šolski koncert, na katerega sme društvo biti ponosno. Vse točke programa so se izvršile tako dobro, da je težko reči katera zasluži prvo mesto. Ni se torej čuditi, da je izražalo svojo zadovoljnost obilo zbrano občinstvo z živahnim odobravanjem. Ta sijajni uspeh pa tudi dokazuje, da si je „Glasbena Matica“ izbrala dobre učitelje in da je vodja in učitelj petja profesor Gerbič na pravem mestu.

† Umrli je grof Clam-Gallas, ud gosposke zbornice. Žalujoča rodbina je prejela do 500 sožalnih brzojavk. Podarili so vence nadvojvoda Ludovik Viktor, Albreht, Rajner, kardinal grof Schönborn in mnogi drugi.

— Z elektriko. Znano je, da z elektriko tudi zdravijo. Zdravnik dr. Stanislav Stein v Moskvi pa zdravi z elektriko tudi živčne bolezni, in dosedaj je ozdravil štirinajst tako bolnih oseb. V to mu služi električna svetilnica z belo žarečo, ne močno lučjo. Svetilnica ima roč in liščast reflektor, 4 do 6 centimetrov dolg in 2 do 3 centimetre širok. Ta reflektor se nastavi tako, da prihaja električna svetloba naravnost na boleče mesto. Neka nervozna ženska, ki je imela bolečine v desni nogi in v členku v kolenu, ozdravela je popolnoma, ko je bila dvakrat po pet minut osvetljena.

— Pri Gibraltarji je trčila ladija oklopnica „Utopia“ s oklopnico „Anson“ ter se potopila. Druge vojne ladije v pristanišči so električno razsvetlile ves prostor, tako da je bilo mogoče veliko oseb rešiti. Rešili so jih 331. Ladija pa je imela okoli 700 italijanskih izseljencev, ki so bili namenjeni v Novi Jork.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja — Ministri so zopet imeli posvetovanje zaradi državnozborskih razmer. Voditelji nemških liberalcev so začeli postajati bolj zmerni. Mogoče je zatorej, da se zvrše kake premembe v ministerstvu. Šicer je grofa Taaffeja položaj jako trden, zaupanje cesarjevo do njega neomajano. Grof Taaffe je imel razgovore tudi z nekaterimi najvojvodami. — Državni poslanec Steinwender

skliče ta teden shod nemških nacionalcev na Dunaji. Posvetovali se bodo, ali naj se združijo z nemškonacionalnimi protisemiti, in kako naj se vede nova stranka pri snovanju državnozborske večine. Tudi bodo predlagali, da se ustanovi nov dnevnik na Dunajii, ki bode zastopal njih težnje in nazore.

Preteklo soboto so se zbrali v državni zbornici udje prejšnjega Hohenwartovega in Lichtensteinovega kluba ter se posvetovali skoraj tri ure o postopanju v novem državnem zboru. Zbora, kateremu je predsedoval poslanec dr. vitez Fuchs, udeležili so se naslednji poslanci: Grof Hohenwart in Klun (s Kranjskega), Mihael Vošnjak, Hagendorfer, Kaltenegger in Morsey (s Štajarskega), dr. Kathrain, Gasser in p. Salvatori (s Tirolskega), Zehetmayer, Wenger, Doblhammer in dr. Ebenhoch (z Gorenjega Avstrijskega), Oberndorfer (Dolenjega Avstrijskega), Kohler in Thurnherr (s Predarlskega) in grof Alfred Coronini (z Goriškega). Tudi poslanec Jax iz St. Pöltena je bil navzoči. Vsi zbrani konservativni poslanci so bili enih misli in nazorov glede bodočega postopanja v državnem zboru, in zatorej se je za trdno nadejati, da bodo skupno in složno delali. Vsi sklepi so bili soglasno vzprejeti. Grof Hohenwart in drugi poslanci so bili jako zadovoljni s tem razgovorom in se razšli prav veseli svojega uspeha. Novi Hohenwartov klub ne bode štel, kakor vse kaže, samo udov prejšnjega Hohenwartovega in Lichtensteinovega kluba, ampak imel bode tudi nekaj krščanskih socialcev med svojimi udi. Nadejati se je, da bode ta klub štel okoli 90 članov.

Od 350 državnih poslancev je 115 taci, ki niso bili v zadnjem državnem zboru. Trije poslanci se bodo še volili, ker sta dva novoizvoljena, dr. J. Poklukar in baron Nadherny, umrla in je Elm v dveh krajih izvoljen.

Zahvala.

Za neštnevilne dokaze pristrčnega sočutja in pravega spoštovanja, za krasne vence, častno spremstvo k zadnjemu počitku ter za ganljivo petje povodom britke izgube našega iskreno ljubljene soproga in očeta, preblagorodnega gospoda

dr. JOSIP-A POKLUKAR-ja

izrekamo globoko ganeni najpristrčnejšo zahvalo svojo.

Od blizu in od daleč, mej boleznijo ter po smrti nepozabnega nam pokojnika došli dokazi najodkritosrčnejšega sočutja tešili so veliko našo boleost; saj so bili živa priča, kakó je rajnika vse ljubilo in spoštovalo.

Obitelj Poklukar-jeva.